

Testamentul de suflet al lui Eugen Ionesco

Eugen Ionesco este unicul dramaturg căruia i se joacă la Teatrul "La Huchette" din Paris, fără întrerupere de 55 de ani, "Cântăreața cheală" și "Lecția". Scriitor de limbă franceză originar din România, Ionesco a fost eseist, critic literar, prozator, dramaturg și poet, dar și membru al Academiei Franceze. În 1938 a plecat la Paris, ca bursier și ca atașat cultural al guvernului Antonescu pe lângă guvernul fascist de la Vichy. Din 1941 se stabilește în Franța, unde în 1950 va debuta cu piesa absurdă "Cântăreața cheală". Urmează "Scaunele" (1951), după care încep polemicele în legătură cu noutatea șocantă a formula șocantă a dramaturgiei lui. Urmează "Victimele datoriei", "Rinocerii", "Regele moare" ș.a. Toate experimentează tematica teatrului absurd: contestarea convențiilor și formulelor teatrului tradițional, "tragedia" parodică a limbajului, caracterul inuman al lumii în care moartea devine un eveniment banal, estomparea tragicului prin absurdități comice, accentuarea sentimentului de alienare a ființei umane, așteptarea unei ființe salvatoare care nu mai vine etc. **TESTAMENTUL** pe care-l veți citi nu este vreun act notarial prin care dramaturgul își împarte bunurile, ci un articol-document, apărut în "Le Figaro Litteraire", a doua zi după moartea lui Eugene Ionesco, survenită în 1994.